

Misna slavlja i župni oglasi

<i>Pon 5. veljače</i>	17.30 Po nakani (al)
<i>Utorak 6. veljače</i>	17.30 + Milan Puškarić (30. dan)
<i>Sri 7. veljače</i>	17.30 U zahvalu Sv. Josipu za duhovne i materijalne dobročinitelje
<i>Čet 8. veljače</i>	17.30 Po nakani (al)
<i>Pet 9. veljače</i>	17.30 Po nakani (al)
<i>Subota 10. veljače</i> STEPINČEVO	15.00 VOJNOVAC: Po nakani (al) 17.30 SVETIŠTE: + U zahvali Gospi za zdravlje: + Ana Marković 18.15 VJENČANJE: Alexander Bajlović i Anita Prebeg
11. veljače - 6. NKG DAN GOSPODNJI	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: Milka Jergović (30. dan); Marija Pavlić (30. dan) 16 SKRADNIK: + Dragan Božičević i Dijana Jurković; Marijana Kirasić; Mitra Bubica

- ŽUPNA KATEHEZA nastavlja se od ponedjeljka, 5. veljače prema grupama u 16 sati.
- DAN ŽIVOTA slavimo prve nedjelje u veljači. Preporučujem poruku mons. Uzinića.
- DEKANTSKI SASTANAK svećenika Ogulinskog dekanata održat će se u ponedjeljak, 5. veljače u dekanatskom uredu u Zagorju kod dekana preč. dr. Željka Blagusa.
- DAN BRAKA obilježavamo druge nedjelje u veljači molitvom za sve supružnike.
- STEPINČEVO slavimo u subotu u Kućinići Sv. Misom u 17 sati koju će predvoditi vlč. Josip Štefančić, župnik ogulinski. Proslavi prethodi devetnica kao duhovna priprema.
- VALENTINOVO U JOSIPDOLU - budući da ove godine Sv. Valentin pada na Čistu srijedu, liturgijski ćemo ga proslaviti u nedjelju prije, tj. 11. veljače svečanom Sv. Misom u 11 sati koju će predvoditi vlč. dr. Mario Tomljanović, rektor Bogoslovlje u Rijeci.
- OBNOVA CRKVE – doprinosom od 200 kn za Oštarije ili 150 kn za Cerovnik:

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

“Htjeti postići sreću bez Boga znači:

zidati babilonsku kulu, koja je svojim graditeljima donijela pomutnju jezika i uzrokovala, da su se raspršili po svijetu, tako će se dogoditi i u buduće. TO JE SIGURNO.

Svaki pokušaj da se stvori kultura, civilizacija, blagostanje kojeg naroda bez Boga znači zapečaliti njegovu vremenitu i vječnu propast.“

bl. Alojzije Stepinac

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

4. veljače 2018. • 5. NKG. • God. IX. • br. 5 (388)

Ozdravi mnoge koje su mučile razne bolesti

Čitanje svetog Evanđelja po Marku: U ono vrijeme: Pošto Isus izide iz sinagoge, uđe s Jakovom i Ivanom u kuću Šimunovu i Andrijinu. A punica Šimunova ležala u ognjici. I odmah mu kažu za nju. On pristupi, prihvati je za ruku i podiže. I pusti je ognjica. I posluživaše im. Uvečer, kad sunce zađe, donošahu preda nj sve bolesne i opsjednute. I sav je grad nagrnuo k vratima. I on ozdravi bolesnike – a bijahu mnogi i razne im bolesti – i zloduhe mnoge izagna. I ne dopusti zlodusima govoriti jer su ga znali. Rano ujutro, još za mraka, ustane, izide i povuče se na samotno mjesto i ondje se moljaše. Potražiše ga Šimun i njegovi drugovi. Kad ga nadoše, rekoše mu: »Svi te traže.« Kaže im: »Hajdemo drugamo, u obližnja mjesta, da i ondje propovijedam! Ta zato sam došao.« I prođe svom Galilejom: propovijedao je u njihovim sinagogama i zloduhe izgonio. *Riječ Gospodnja (Mk 1, 29-39).*

Zapreke ozdravljenju

Narodna poslovice kaže: "Kad je zdrav, čovjek ima tisuću želja, a kad je bolestan samo jednu - da što prije ozdravi." **Zašto Isus liječi? Koje su zapreke ozdravljenju i kako ih prepoznati na sebi? Želi li Isus zaista da mi budemo zdravi?** U Evanđelju po Marku čitamo. „Tada jedan gubavac dođe k njemu, baci se pred njim na koljena i zamoli:» Ako hoćeš, možeš me očistiti.« (1,40) **Koji je bio Isusov odgovor?** Isus se sažali, pruži ruku, dotače ga se i reče mu:» Hoću! Očisti se! I odmah spade guba s njega, i postade čist: »Gospodine ako hoćeš možeš me ozdraviti! Taj gubavac nije bio siguran je li volje Božja da on ozdravi. Zato on i kaže ako hoćeš. Gospodin je dotaknuo njegovo ako kada je rekao hoću i želim. Kod Isusa nema ako hoćeš. To «ako» dolazi od sotone. Kod Isusa je: ja hoću i želim i amen. Pet koraka vodi k ozdravljenju: 1). Bog daruje zdravlje; 2). Misa je gozba ozdravljenja; 3). Kajanje i važnost ispovijedi; 4). Oprostiti da bismo ozdravili i 5). Tražiti pomoć kod liječnika.

U bolesti je važno biti strpljiv i predati bolest Isusu. Poznam ljude koji su zdravi a očajni su i nesretni. Vrhunsko ozdravljenje se sastoji u tome da zaslužimo Božje kraljevstvo. Na kraju je važno kazati da Bog ne šalje bolest već zdravlje. *(fra Ivo Pavić)*

DAN ŽIVOTA

Poruka predsjednika Vijeća HBK za život i obitelj mons. Mate Uzinića

U pripravi za Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji koji će se, pod geslom „*Obitelj – izvor života i radosti*“, održati u **Splitu i Solinu 15. i 16. rujna 2018.**, svoj pogled i pozornost ove godine usmjeravamo osobito prema ženama i majkama.

Čini se da je u postmodernome vremenu za odgovorno ispunjavanje majčinskoga poslanja u obitelji, Crkvi i društvu potrebno sve više snage i hrabrosti kako bi se moglo živjeti i svjedočiti uzvišenost i ljepotu majčinstva. Majčinstvo se ne doživljava kao neko junačko djelo, niti se na majke gleda kao na junakinje. Posvećivanje godina života djeci zahtijeva suosjećanje, osjetljivost i preobilnu ljubav. Zajedno sa suprugom, a ponekad, nažalost, i posve sama, žena/majka podiže novu osobu, pripremajući je da bude dio društva. Čineći to s ljubavlju i predanjem te pouzdanjem u Božju providnost majke na taj način svijet čine boljim mjestom. Veliki papa sv. Ivan Pavao II. u svojoj enciklici *Evangelje života* ističe junaštvo "svih hrabrih majki koje se bezrezervno posvećuju vlastitoj djeci, koje trpe donoseći ih na svijet, a zatim su spremne poduzeti svaki napor, suočiti se sa svakom žrtvom, da bi njima prenijele ono najbolje što u sebi čuvaju" (br. 86).

Uzvišenost i ljepota majčinstva nipošto nisu prevladane ili zaostale jer su duboko usađene u samu srž svake žene. Majka svojim svagdašnjim žrtvama nadilazi samu sebe, u služenju drugima otvara se spremnosti na junaštvo i dan za danom sve potpunije otkriva duboki smisao života sadržan u Isusovim riječima: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom" (Lk 9,23). Danas, kada se ljudi na sve načine pokušavaju izmaknuti križu i učiniti da drugi umjesto njih podmeću svoja leđa, zajedno sa sv. Ivanom Pavlom II. valja glasno reći: "Zahvaljujemo vam, herojske majke, za vašu nepobjedivu ljubav! Zahvaljujemo vam za neustrašivo povjerenje u Boga i njegovu ljubav. Zahvaljujemo vam za žrtvu vašega života...". Zahvalu valja izreći i svim onim ženama koje, ne mogavši ostvariti biološko majčinstvo, svoje majčinsko poslanje ispunjavaju na druge načine, primjerice udomljavanjem ili posvojenjem djece, humanitarnim i volonterskim radom te duhovnim majčinstvom.

Majka ne može isključivo svojim snagama i sredstvima odgovoriti na rastuće izazove majčinstva. Uronjenost u Božju ljubav i otvorenost darovima Duha Svetoga čine da majke iz dana u dan rastu u svojoj majčinskoj ljubavi, brizi i odgoju, koji im je osobito na srcu. S druge strane, nedostatak muževe i očinske podrške majkama otežava ispunjavanje njihova poslanja odgoja djece i uklapanja djece u društvo (usp. papa Franjo, *Amoris laetitia*, br. 55). Među izazovima s kojima su roditelji u posljednje vrijeme suočeni sve je naglašenija ideološka i kulturna kolonizacija, o čemu je višekratno govorio i papa Franjo. On ukazuje na tri pokazatelja kulturološke i ideološke kolonizacije svojstvene svim povijesnim razdobljima: dokidanje slobode, brisanje sjećanja i indoktriniranje mladih. Pritom je naglasio jedinstvenu ulogu žena u čuvanju sjećanja, povijesnih korijena i vjere, te njihovu snagu i sposobnost oduprijeti se kulturološkoj kolonizaciji (usp. papa Franjo, *Propovijed u Domu Svete Marte* od 23. XI. 2017.). **Ta snaga žene i majke u odupiranju kulturološkoj kolonizaciji** ponajprije se očituje u odgojnoj ulozi majke. Kulturološka kolonizacija koristi sve raspoložive medijske kanale i preko različitih ekrana "nepozvana" i prodorno ulazi u obiteljske

domove, u umove i duše djece. Zadaća i uloga roditelja, a osobito majki koje u prosjeku više vremena provode s djecom, je budno bdjeti nad tiskanim i multimedijalnim sadržajima koji su dostupni djeci, ali i nad školskim i drugim programima koji se nude ili nameću u odgojno-obrazovnom sustavu. Roditeljska dužnost je i birati odgojne programe u skladu sa svojim čudorednim i vjerskim uvjerenjima, ali i ustavnim pravima, budući da su upravo roditelji "prvi i poglaviti odgojitelji svoje djece" (usp. Povelja o pravima obitelji Sv. Stolice, čl. 5).

Roditeljska odgojna zadaća podrazumijeva i spremnost oca i majke da trajno rade na sebi i uče, odnosno da budu poučljivi kako bi kompetentno mogli poučavati svoju djecu. Nažalost, u suvremenim obiteljima, gdje bi se trebalo odvijati prvo učenje, sve se teže događa transgeneracijski prijenos i razvijanje kreposti, znanja i vještina svojstvenih roditeljstvu. U odgojno-obrazovnom sustavu to se također ne događa, pa mnoge roditeljstvo zatekne nespremne te dolazi do različitih nesnalaženja koja mogu imati, i često imaju, štetne posljedice. Žurno je potrebno unijeti odgovarajuće sadržaje u sustav odgoja i obrazovanja, a potom i razvijati programe koji će dodatno osposobljavati i osnaživati mlade ljude za preuzimanje roditeljskih uloga i obveza.

Od ključne je važnosti i da roditelji, usprkos teškoćama, sačuvaju radost u roditeljstvu i odgoju, a djeci svakodnevno izražavaju ljubav i nježnost. Sačuvati radost majčinstva neprocjenjivo je bogatstvo za buduće naraštaje, ali i izazov u kojemu majke trebaju pomoć da ne dopuste da im išta oduzme "duboku radost majčinstva" (papa Franjo, *Amoris laetitia*, br. 171). U konačnici, roditelji trebaju učiniti sve što je u njihovoj moći da se ne predaju malodušju i pod teretom borbe za preživljavanje postupno pokleknu, a njihova djeca da ne postanu takozvana "nevidljiva djeca" koja, iako imaju roditelje, doživljavaju da ih roditelji ne vide.

Crkva majkama današnjice nudi mnoge uzore žena/majki. U kontekstu današnjega spomendana valja spomenuti službenicu Božju Margaretu Bosco, majku sv. Ivana Bosca, koja je mlada ostala udovica. Ona je cijelu sebe najprije dala da u krepostima odgoji trojicu vlastitih sinova, usađujući im u srce nauk Katoličke Crkve, a zatim je to nastavila činiti pomažući sinu Ivanu u ostvarivanju salezijanskog apostolata među siromašnim dječacima koji su njenu ljubav prepoznali prozavši je "Mama Margarita". Hvalevrijedan primjer za nasljedovanje ostavila je i sv. Marija-Zelija Guerin, majka sv. Male Terezije, kojoj je najvažnija briga bio upravo primjereni odgoj i spas duša sve njezine djece. Ona i njen suprug Ljudevit proglašeni su svetima 2015. godine ne zato što su bili roditelji jedne svete, nego jer su u svojoj svagdašnjici nastojali živjeti svetim životom. Njima bismo zasigurno mogli pridružiti i mnoge druge majke i očeve, uključujući i one koje mi poznajemo.

Stoga, u prigodi Dana života 2018. godine, upućujemo svoje molitve Trojedinom Bogu da, po zagovoru Blažene Djevice Marije, Majke Gospodina našega Isusa Krista i majke Crkve, sv. Zelije i drugih svetih majki, i današnje majke uzmognu u svojoj svagdašnjici živjeti sveto i životom svjedočiti uzvišenost, ljepotu i snagu majčinstva. **U Zagrebu 31. siječnja 2018., na spomendan sv. Ivana Bosca, odgojitelja mladeži**

+*Mate Uzinić, dubrovački biskup*

